

رهبر معظم انقلاب در دیدار با اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام:

سیاست‌های کلی نظام باید متنوع و صریح باشند

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح چهارشنبه در دیدار با اعضای دوره جدید مجمع تشخیص مصلحت نظام، مجمع را از ابتکارات با ارزش امام بزرگوار خواندند و با اشاره به سه وظیفه مهم این نهاد یعنی «تشخیص مصلحت»، «مشاورت در تعیین سیاست‌های کلی» و «ارائه راه‌حل در معضلات کشور» تاکید کردند: مجمع باید صد در صد انقلابی، فکر و عمل کند و انقلابی باقی بماند.

تیتراهای امروز
سردار نجات، جانشین
رییس سازمان اطلاعات سپاه:
رهبری در
امور حصر دخالت
نداشتند و ندارند
وزیر تعاون
در گفت‌وگو با «اعتقاد» خبر داد
اعتبارات اختصاصی
برای بیمه درمان اعتیاد

۷ استان متولیان تازه خود را شناختند
روحانی: باید در اداره استان‌ها
به مطالبه مردم در دوران انتخابات
توجه شود
دولت میانمار کمیته‌ای را برای بهبود
وضعیت روهینگیا تشکیل داد
توزیع امید در آوارگی
«تشویق نوجوانان به خودکشی
از طریق یک بازی»، ماجرا چقدر
جدی است؟
«نهنگ آبی» در فضای
ایران شناسایی کند؟

نگاه روز
زهرا صدراعظم نوری
عضو شورای اسلامی شهر تهران
به بانوان اعتماد کنیم
حدود یکماه از انتخاب وزرا و مدیران
ارشد دستگاه‌ها و نهادها می‌گذرد ولی
با این حال و با وجود تمام وعده‌هایی که برای انتخاب
و استفاده از زنان در پست‌های مدیریتی داده شده، باز
هم شاهد هستیم که تقریباً تمامی پست‌های مهم
اجرایی ملی به مردان سپرده شده است. گویا با وجود
گذشت حدود ۴ دهه از انقلاب شکوهمند اسلامی و
شعرهایی از قبیل اهمیت حضور زنان در عرصه‌های
مختلف اجتماعی و سیاسی و... حفظ کرامت و حرمت
بانوان، تسلی بی‌زبان و مردان و... قرار نیست این
شعرهای زیبا محقق شود و به زنان نیک‌بار برای
همیشه، در عمل «اعتقاد» شود! جالب اینجاست که
دولتمردان ما نه تنها از حضور زنان در عرصه‌های
مدیریتی استفاده نکردند که حتی دیروز رییس دفتر
رییس‌جمهور در مصاحبه‌ای مدعی شده بود که بانوان
برای آنکه بتوانند بر پست‌های کلیدی تکیه زنند،
باید توانمندی و تجربیاتشان را افزایش دهند. حال
اینجا این سوال مطرح می‌شود که زنان چطور باید
در حوزه‌های مدیریتی کلان، تجربه کسب کنند؟ آن
هم در شرایطی که اصولاً در صدها سال گذشته کمی از زنان،
در جایگاه‌های کلیدی عهده‌دار مسوولیتند؟ واقعیت
این است که در کشور ما نتوانی که به زنان می‌شود
که به حضور بانوان نیازمندیم، آنها را با اوصافی زیبا؛
صاحب حق مساوی با مردان می‌دانیم و بر حفظ
کرامت و جایگاه آنها و استفاده از توانمندی‌هایشان
تاکید می‌کنیم، ولی بعد از پایان آن برهه‌های زمانی،
دیگر کسی حتی زحمت یادآوری وعده‌های داده
شده در مورد زنان را نیز به خود نمی‌دهد. در عوض
در انتصاب مدیران با خط‌کشی‌هایی خاص و به
بانه‌هایی چون شایسته‌سالاری، تمامی پست‌های
مدیریتی را به مردان می‌سپارند. اینکه پست‌های
مدیریتی به افراد شایسته واگذار شود جای بسی
خوشحالی است اما به شرط آنکه «شایسته‌سالاری»
در مورد تمام افراد جامعه و به دور از جنسیت باشد
یا اگر قرار است محدودیتی در انتصاب باشد، برای
مردان هم اعمال شود. همچنین اگر معیار انتخاب‌ها،
تجربه و توانمندی است، چگونه است که بارها شاهد
انتصاب مردان با سابقه کمتر و موفقیت محدود در
پست‌های مدیریتی حساس و ملی و مهم بوده و
و به مردان کم‌تجربه اعتماد می‌کنند و پست‌های مهم
را به آنها می‌سپارند، ولی زمانی که صحبت از انتخاب
مدیران زن می‌شود، مدعی هستند یکی از مهم‌ترین
شرایط انتصاب در این پست‌ها، داشتن تجربه و سابقه
مدیریتی است؟! البته در انتخابات الفیای شورای اسلامی
شهر و روستا، با تدبیری که شورای عالی اصلاح‌طلبان
اندرشید، هم اینک حدود ۳۰ درصد از اعضای شورای آرا
نمایندگان مجلس شهرستان‌ها بزرگ و مراکز استان‌ها و
زنان تشکیل می‌دهند که تاکنون نیز عملکرد خوبی را
از خود نشان داده‌اند. اما در عین حال طرح این مسائل
به معنای آن نیست که بخواهیم با نگاهی غیر واقعی
به مسائل جامعه و کشور نگاه منتظر داشته
باشیم که به یکباره اکثر پست‌های مدیریتی، وزارت
و... در اختیار زنان قرار گیرد، بلکه حرف ما این است
که اگر هم اینک تمام پست‌های وزارتی در اختیار
مردان است، اگر استاندارهای ما همگی مرد هستند و
اگر پست‌های کلیدی در اختیار مردان است، حداقل
ترتیبی اتخاذ شود تا زنان بتوانند به عنوان معاونین
این مدیران، انتخاب شوند و کسب تجربه کنند تا
در یک بازه زمانی چند ساله، آنها تجارب مدیریتی
ارزشمندی کسب کنند، تا امکان بهره‌مندی از
ظرفیت آنها در پست‌های مدیریتی کلان فراهم شود.
در پایتخت نیز امیدواریم وضعیت بر همین منوال
دنبال شود و دکتر نجفی، شهردار تهران به وعده‌های
خود برای انتصاب مدیران زن در جایگاه‌های مدیریتی
شهرداری عمل کنند تا شاهد پرورش مدیران شهری،
برای آینده شهر و کشورمان باشیم.

نگاه اجتماعی
محمد بلوچ‌زی
بخشدار مرکزی نیک‌شهر
دموکراسی به شرط چاقو
با آغاز به کار شورای اسلامی شهر و روستا در آستانه
انتخاب شهرداران، دهیاران و نیز تشکیل هیات‌ریسه
این شورای محلی هر دوره در بسیاری از نقاط کشور به ویژه مناطق
دارای بافت اجتماعی سنتی اختلافات و منازعات فراوانی رخ می‌دهد
که در بسیاری از موارد تا پایان دوره چهار ساله سیه این اختلافات بر
سر شوراها حتی بر فضای عمومی اجتماعی منافع سنگینی می‌کند.
برای پیمودن مسیر دموکراسی و پذیرش خرد جمعی در جوامع سنتی
شاید برگزاری انتخابات شورای اسلامی شهر و روستا یکی از مهم‌ترین
و بهترین راه‌های تمرین این رکن مترقی توسعه در جوامع بشری به
ویژه در مناطق کمتر توسعه یافته باشد اما نمی‌توان چنین پنداشت که
به صرف برگزاری این انتخابات محلی دموکراسی در لابه‌های مختلف
جامعه‌نهادینه خواهد شد. در مواردی متعدد از انتخاب‌های محلی
شاید بر سر مناقشات و منازعات قومی، طایفه‌ای، عشیره‌ای و گروهی
دموکراسی به شکل کلان‌داری جراثیم ببیند و گهگاه این جرح‌ها تا
عمق جان‌واختن رسوخ کنند. در چنین مواقعی است که دموکراسی
به پای اختلافات قربانی می‌شود. دولت‌ها و حکومت‌ها برای استقرار
حاکمیت مردم‌مردم و دخیل دانستن اراده ملت بر سرنوشت خویش
سازگار برگزاری انتخابات را در نظام سیاسی، اجتماعی و قوانین جاری
بر کشور بی‌ریزی می‌کنند تا از این طریق ملت و کشور را در ریل توسعه
و پیشرفت قرار دهند. بدون شک در گام نخست الفیای دموکراسی در
یک جامعه با برگزاری انتخابات شکلی عملی به خود خواهد گرفت و
توسعه همه‌شمول را هموار تر خواهد کرد ولی در جوامع محلی مناطق
سنتی که در گیر چالش‌های قومی، طایفه‌ای و فرهنگی خاص خود
هستند، برگزاری انتخابات شورای شهر و روستا بدون در نظر داشت
زیرساخت‌های لازم ادراکی و پذیرش بهتر دموکراسی از سوی توده
مردم نمی‌تواند بدون آموزش جامعه‌ره به جایی برسد. باید در نظر داشت
فرآیند استقرار دموکراسی در یک جامعه همانطور که بدون خواست
حکومت‌ها و دولت‌ها میسر نخواهد شد این مهم بدون درک ملت‌های
مسیری رو به رشد را طی خواهد کرد. بنابراین استقرار دموکراسی در
یک کشور نیازمند مسیر دوسویه‌ای از سوی دولت و ملت باید باشد تا
خرد جمعی فرجامی نیک به خود بگیرد. به طور میانگین در کشور ما هر
سال یک انتخابات از جمله انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات مجلس
شورای اسلامی، انتخابات مجلس خبرگان و انتخابات **ادامه در صفحه ۰۴**
شوراهای اسلامی شهر و روستا برگزار می‌شود و اراده
حاکمیت بر شریک دانستن مردم در سرنوشت خویش طی این سی و
اندی سال استوار بوده است.

کالای شما را ما معرفی می‌کنیم
سازمان آگهی‌های
روزنامه اعتماد
تلفن: ۰۲۵۰۱۲۴۰۶۶
به علت استقبال بی سابقه مشتریان محترم
فروش ویژه
پوشاک نسل امروز... و فردا
maxim
۳۰٪ فقط تا ۳۱ شهریور

راه‌سبز
کلوٹ
پروپولیس
۸۸۱۰۶۸۶۸
۵۲۸۲۷۰۰۰
۸۳۰۵
رجوع به صفحه ۱۵

برجام، سه‌پوی و دوتالک ترامپ
سوز گفت و گوهای محمد چواد ظریف با ولادیمیر پوتین بوده‌اند
دیدار در اقامتگاه تابستانی

حمیدرضا میردامادی

نگاه اقتصادی
حیدر مستخدمین حسینی
کارشناس اقتصادی
پرتغوی ارز مبادله‌ای کاهش یافت
در سال‌هایی که نرخ ارز شتاب ناگهانی پیدا کرد،
دو اشتباه استراتژیک یعنی یک، مدیریت ناصحیح
سناور ارز و دوم، هدر دادن ذخیره ارزی، بازار را بر هم ریخت. چون
ارز در این سال‌ها در اختیار دولت بوده و ارز بخش خصوصی عددی
را برای تامین نیاز کشور شامل نمی‌شود در نتیجه به عنایت به اینکه
خود دولت این بار ذخایر خود را به اتمام رسانده بود، نرخ ارز به شدت
افزایش یافت. این شرایط نامتلاطم تا زمانی که بحث برجام شکل
گرفت و وجود داشت، اما بعد از برجام فروش نفت از تحریم خارج و
افزایش تولید هم در اوپک تصویب شد لذا در آمد حاصل از فروش
این میزان نفت به دولت بازگشت. به این ترتیب ظرفیت‌های جدید
برای دولت ایجاد شد و ارز متقاضیان به موقع پرداخت شد. در نتیجه
از توسنات بالا و پایدار جلوگیری به عمل آمد و نرخ ارز در محدوده
۳۸ هزار ریال ماند. اما دولت می‌توانست در چهار سال گذشته نرخ
ارز را یکسان کند. این اقدام هم باید دو سال قبل صورت می‌گرفت.
سیاست دولت بانک مرکزی از زمان آغاز به کار، حول یکسان‌سازی
ارز می‌چرخید لذا در شرایط پایدار فعلی می‌توانست این را انجام
دهد و به نوعی یکی از وعده‌های انتخاباتی خود را عملیاتی کند.
متأسفانه این مهم صورت نگرفت که شاید از محل شک و تردیدی
که نسبت به آینده اقتصاد وجود داشت؛ این گام بر داشته نشد. در هر
حال باید تاکید کرد در وقتی تفاوت نرخ ارز وجود دارد، رانته به گروه
خاصی از جامعه تعلق می‌گیرد و افرادی که از ارز ارزان و مبادله‌ای
استفاده می‌کنند؛ هیچ تعهدی برای تامین آگاهی مورد نیاز کشور
ساقط می‌شود و نثارند یعنی برای مصرف کنندگان این دو نرخ بودن
ارز هیچ سودی در پی نداشته است. سیاست بانک مرکزی در دو سال
گذشته این بوده که از ارز مبادله‌ای را کم کند و به ارز آزاد بیفزاید.
لذا بسیاری از نیازهای واحدهای صنعتی از ارز مبادله‌ای به سمت
ارز آزاد کشانده شده است. بسیاری از واحدهای چهار سال پیش از ارز
مبادله‌ای استفاده می‌کردند اما امروز باید از ارز آزاد ۳۸ هزار ریالی
استفاده کنند. یعنی پرتغوی نیاز ارزی را بانک مرکزی به مرور در
ظرف ۴ سال گذشته از ارز مبادله‌ای کاهش داده است. این زمینه
یکسان‌سازی نرخ ارز بود و می‌توانست به دنبال این فراهم‌سازی
زیرساخت، سیاست یکسان‌سازی به هر حله اجرا در آید اما متأسفانه
دولت هنوز این اقدام را انجام نداده است. لازم است **ادامه در صفحه ۱۳**
دولت آینده به عنوان نخستین برنامه خود اجرای
این سیاست را در دستور کار قرار دهد تا جلوی رانت و فساد اشاره
شده هر چه سریع‌تر گرفته شود.

دعوت به همکاری
یک مؤسسه مطبوعاتی معتبر
جهت تکمیل کادر بازاریابی خود
به چند کارشناس فروش و بازاریاب مجرب
با حقوق مکفی و بیمه نیازمند است.
ساعت تماس: ۹ تا ۱۷
شماره تماس: ۰۹۰۶۶۴۲۹۴۰۹

سکوت عارفانه
عارف: برای حفظ انسجام، فعلا سکوت می‌کنم
گروه سیاسی
محمد رضا عارف به واسطه دو مسوولیت مهم این
روزها کم‌مورد انتقاد بدنه اصلاح‌طلبان قرار نگرفته
است. هم رییس فراکسیون امید است و هم رییس
شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان که خیلی‌ها
از ضرورت بازسازی و تغییر آن سخن می‌گویند. بدنه
اصلاح‌طلبان منتظرند تا عارف در باره دو مسوولیت
خودش و فرزند و فرادهایی که داشته است به آنها توضیح
بدهد. دیروز دیدار او با اعضای تشکل دانشجویی انجمن
وفای و توسعه دانشگاه شیراز بهانه خوبی بود تا او به
بخشی از این انتقادات پاسخ بدهد و حرف‌های مهمی
در باره ساختار شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان،
هویت و انسجام اصلاح‌طلبان، عملکرد فراکسیون امید

دیدار داور روحانی
اصلاحات
عبدالله نوری به عبادت
علی اکبر محتشمی پور رفت

نگاه حقوقی
نعمت احمدی
حقوقدان
نسل کشی مسلمانان مظلوم میانماری تاکی
قومی، مذهبی و زبانی بود تصویب کرد. نطفه اختلافات
داخلی که منجر به درگیری‌های قومی و مذهبی شد
از همین قانون حقوق شهروندی نشأت می‌گیرد زیرا
از ۱۴۴۴ اقلیتی که ساکنین متکثر برمه را تشکیل
می‌دهند تنها ۱۳۵ اقلیت صاحب حقوق شهروندی
شدند. از بین ۹ اقلیت محروم شده، قوم روهینگیا که
همین مسلمانان ساکن ایالت آراخان هستند از حقوق
شهروندی از جمله تحصیل در دانشگاه‌ها، استخدام در
ادارات دولتی، ازدواج بدون مجوز دولتی، داشتن بیش
از دو فرزند پس از ازدواجی که با اجازه دولت یا پرداخت
مالیات صورت گرفته است، محروم هستند. جالب است
بدانیم مسلمانان میانمار حتی از روستایی به روستای
دیگر که قصد مسافرت داشته باشند، باید مجوز بگیرند.
مسلمانان میانمار فاقد شناسنامه و پاسپورت هستند و
زمانی می‌توانند مجوز دایر کردن فروشگاه یا کارگاهی را
بگیرند که با یک بودایی شریک باشند که بودایی شریک
شده با مسلمان تنها کارت شناسایی خود را به پرداخت
سرمایه در میان می‌گذارد ولی از سود، سهم اصلی را
می‌برد. مالکیت بر زمین برای مسلمانان میانمار معنا
ن ندارد و عمدتاً مجبورند به صورت مخفی برای بوداییان
کار کنند که حقوق پخور و نمیری دریافت کنند. از سال
۱۹۶۲ از تش برمه در صدد نسل‌کشی از مسلمانان برآمد
و عملیات نظامی متعددی علیه آنان اجرا شد. دولت به
بانه همکاری مسلمانان با گروه‌های مبارز روهینگیایی
تابعیت مسلمانان میانمار را سلب و چاره‌ای جز مهاجرت
برای جمعیت سلب تابعیت شده باقی نماند. بزرگ‌ترین
مهاجران‌ها در اواخر قرن ۲۰ میلادی به ایتالیا مهاجرت
جمعیتی بالغ بر ۳۰۰ هزار نفر به بتنگلاش فرار کردند.
دولت بتنگلاش هم به علت شرایط خاص اقتصادی
خود و عدم کمک کشورهای دیگر خصوصاً مسلمانان
توان پذیرش بیش از این تعداد مهاجر را ندارد. هند و
تایلند هم وضعی مشابه دارند و در این میان مسلمانان
میانماری هستند که یا در دریای غرق **ادامه در صفحه ۱۲**
می‌شوند یا در مرزهای مین‌گناری
شده کشته می‌شوند یا مورد حمله گروه‌های افراطی
بودایی قرار می‌گیرند تا...

ضمیمه رایگان
ویژه کاشان، آران و بیدگل
از روزنامه فروشان خواهید
دعوت به همکاری
maxim
ETEMAAD ONLINE
www.EtemaadOnline.ir